

ZAJÍMAVOST

in.ihned.cz/zahranici

Plynové bomby se v menších množstvích v jihovýchodní Asii dopravují nejen na podobných tříkolkách s motorem, ale místy dokonce na tříkolkách sestavených z obyčejného bicyklu.

a stojí na korbě patnáct lidí, na skútru se veze celá rodinka: tříleté dítě stojí před tatínkem-řidičem a drží se zpětných zrcátek, za otcem pětiletý syn a za ním maminka, držící navíc v každé ruce jednu igelitku plnou nákupů.

Když přší, řidič skútru vede stroj pravačkou, zatímco v levé drží deštník jen o málo výš, než aby ještě vůbec viděl na cestu. Řídit tu evidentně může kdokoli. Nejmladšímu řidiči skútru, jehož jsem viděl, nebylo více než devět let. Ostatně, ani mne se nikdo neptal, mám-li řidičský průkaz, když jsem si mnohokrát půjčoval skútr. Čhtěli jen pas jako zálohu.

Jednoznačně nejrušnějším thajským městem je Bangkok. Najdete zde mimoúrovňové dálnice i starobylé uličky, dvě letiště, vlaková nádraží, dvě linky nadzemky BTS, metro i rušný systém frekventovaných lodních tras, dopravujících denně desítky lidí podél řeky Chao Phraya. Kromě toho se lidé přepravují městskými autobusy, taxíky, tuk-tuky nebo mototaxíky. Neoznačení motorkáři polehávají na svých skútrech na rozích a vozí Thajce i turisty, jen ceny se liší.

Na jižní pláži a ostrovy jezdí noční pohodlné klimatizované autobusy a rychlé lodě a spojený „joint ticket“ až do cíle vyjde levněji než jednotlivé jízdenky. Na cestu na sever do hor jsou pro turisty připraveny pohodlné mikrobuses, ale právě tak lze použít zlatelné levnější, často nepoho-

Na střechu laoského autobusu lze jako zavazadlo připevnit cokoli – třeba skútr.

Klidné ráno nad Mekongem v Laosu (dole). Zatím nepřetížené lodě pro místní i turisty se připravují na celodenní jízdu. Mekong je tu plný skal a plavba vyžaduje od kapitána více než základní zručnost.

dlnou, ale rozhodně mnohem zajímavější dopravu lokálními autobusy mezi vesničany, mnichy a stařenkami z horských kmenů. Podobnou atmosféru mají i vlaky a thajská železniční síť sahá od severní metropole Chiang Mai až do Sungai Kolok, nejjižnějšího cípu „choboty thajského slona“ a dále až do malajsijského Singapuru.

Laos

Laos je zemí bambusových domků na kůlech, horských silniček, bez železnice a dálnic. Auto má málokdo, více než jednu motorku na rodinu též a většina Laosanů musí vystačit s bicyklem, pokud rovnou nežije v horách, kde jsou cesty jen pro pěší a kam se

lze dostat jen lodí proti proudu řeky. Autobusy zde někdy nahrazují nákladáky se sedačkami na korbě a střechou, na níž se vrší zavazadla. Některé vyjíždí až ve chvíli, kdy naplní kapacitu, což znamená přibližně dvakrát tolik osob a nákladu, než kolik by se do obdobného prostoru vešlo Evropanů. Odjezd se tak může protáhnout i o pár hodin.

Vládnoucí Laoská revoluční strana (LPRP) otevřela zemi turistům teprve nedávno a džungle cestovních kanceláří, taxikářů a lodních dopravců silně připomíná naši nedávnou porevoluční zkušenost. Oproti vládnému Thajsku i běžnému laoskému obyvatelstvu podnikavci nesmlouvají a každoročně zkouše-